

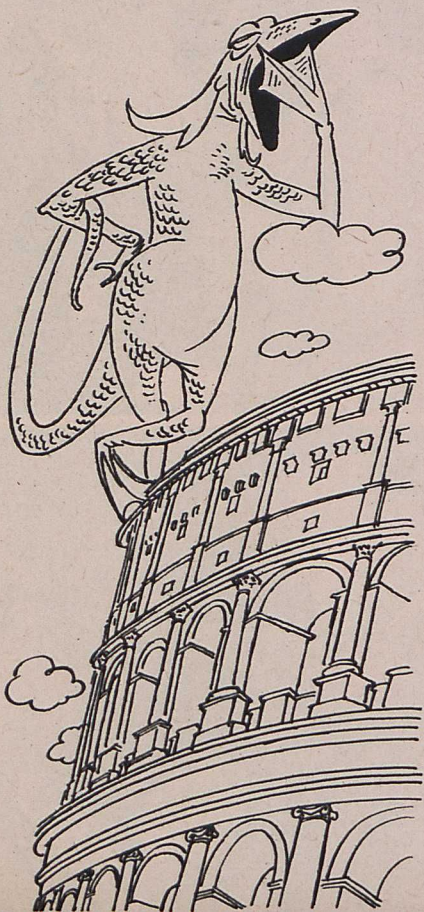
A rémfilmek ismét elárasztották a nyugati mozikat. Huszonöt év után újraforgatták a híres *Láthatatlan embert*. Rendezője ugyanaz a *James Whale*, aki az első Frankenstein-filmet csinálta 1931-ben. (A jó öreg Frankenstein egyébként újra megjelent, iszonyatosabb, mint valaha.)

A műsor igen változatos, de sajnos, általában mélyen alatta marad saját lehető színvonalának: a fogvacogtatásra spekuláló jeleneteken gyakran derül a közönség, a *groteszkben* rejlő humor pedig legfeljebb a helyzetkomikum erejével hat... A nyugati fantasztikus filmek ma általában olyan gyengék, hogy magamban bizony közönsége — bocsánat a kifejezésért! — »csacsiság-szériának« neveztem el azt a tucatnyit, amelyet Párizsban láttam. Jellemzésül kettőről röviden, amelyben végtelenen »benne van« mindaz, ami rávall erre az újra di-

Rémfilmek és

vatbajött sorozatra: az egyiknek az az alapötlete, hogy rettenetesen megnő, a másiknak az, hogy rendkívül összezsugorodik a főszereplő. Az első, a »Godzilla« (amerikai) az idegekre megy, a második, a »Zseb-szerelem« (francia) némileg szórakoztató.

A szörnyetegek filmbeli állatkert-jének egyik jól fejlett példánya a *Godzilla*. Irtózatos sistingéssel óriásrakéta zuhan a tengerbe: egy amerikai űrhajó, amelyet titokban löttek ki és a világból tért vissza, ugyancsak titokban. Mielőtt elsüllyedne, szegény olasz halászok kimentik belőle a pilótát, aki — amint magához tér ájulásából — izgatottan keres egy kis üveghengert, amelyben... nem mondhatja meg, mi van. A titokzatos hengert az egyik halász fiacskája találja meg, és eladja néhány líráért a véletlenül ott-tartózkodó amerikai természetbúvárnak. A tartályban, kocsonyába fagyasztva, a földön ismeretlen gyík van. Az ismeretlen élőlényt felfedező tudós boldogan zárja ketreche a furcsa állatkát, amely egy óra múlva a tudós lányának észbontó sikolyai közben szétfeszíti kalitkáját — ugyanis percről percre rohamosan nő, egyre rettenetesebb óriás-gyíkká változik. A jámbor állatot el akarják fogni, mire megdühödik és pusztítva dül-fül. Haragjában még tovább nő. Mivel már fél Olaszországot rémületben tartja, a *Pentagon* nem őrzi tovább a titkot: a szörny a Vénusz bolygóról származik. Ott nem nő nagyra, mert nincs levegő — nálunk viszont a levegő oly kedvezően hat életműködésére, hogy csak úgy burjánzik tőle. Az a baj, hogy nem fogja a golyó se! Godzilla még egy ideig tör-zúz, amikor is a délceg úrpilóta rájön, hogy a magasfeszültségű áram megbénítja a szörnyet: helikopterekről acélhálókat dobnak rá, hogy a tudomány érdekében megmentsék a lakosság dühétől... A megbéklyozott Godzillát Rómába szállítják. Éppen világsajtó-bemutatót tartanak, amikor rövidzárlat következtében a bé-

rémes filmek

nító áram hatása alól szabaduló szörny felébred. Godzilla ezután borzalmas kiáltásokat hallatva, vonatokat tördel, palotákat tapos szét, satöbbi, satöbbi, visszaveri az egyesült amerikai—olasz légierő és a páncélos csapatok támadását. A film csúcspontja: Godzilla kénkőves lángot lövellve, iszonyú üvöltéssel fel lép a Colosseum tetejére: itt végez vele, vérző szívvel, a tudományos célt az emberek megmentéséért feláldozó úrpilóta. A hős amerikai szívére azonban írt hoz a természetbúvár csinos leánya, aki Godzilla üldözése közben beleszeretett. A szörny utolsókat rúg, a leány hős megmentője mellére borul.

A *Zsebszerelem* főszereplője a csinos, de szórakozott zseniális ifjú professzor (*Jean Marais*) és ugyancsak csinos s beléje titokban szerelmes ifjú tanítványa (*Agnès Laurent*). A professzor laboratóriumába bezárkózva szenzációs találmányon dolgozik: hosszas kísérletezés után rájön, hogyan lehet bármely élőlényt egy pillanat alatt századannyira zsugorítani. A csodacseppeket ki is próbálják: az állatkertben látjuk a tudóst és a diáklányt, amint az elefánt előtt óvatosan körülkémlelnek — a következő képben már a parányi elefantszobrocskát nézegetik a laboratóriumban. De a bezárt ajtón türelmetlen kopogtatás: a professzor féltékeny és ellenszenves menyasszonya kopog. A leány el akar rejtőzni, hogy a tanárt megmentse a kínos szituációtól, de nincs hová: ekkor hirtelen elhatározással felhőrpinti a csodaszert. A professzornak csak annyi ideje van, hogy a földre hulló ruhadarabok közül kivegye és zsebébe rejtse a parányivá dermedt diáklányt akt-szobrocskáját... A kalandok sorozata megkezdődik: mivel a véletlen megoldja a visszavarázsolás titkát is — egyszerűen sós vízbe kell mártani az összezsugorított élőlényeket —, a professzor működésének színterét átteszti a tengerpartra. A vízben a szobrocscska — hipp-hopp — újra élővé változik, mire a professzor

eddigi szórakozottságát és menyasszonyát feledve karjába zárja szép és meztelen tanítványát. A zsebszerelem (a prof. szerelmesét belső zsebében hordja és titokban mindigakrabban sós vízbe mártja) titkát azonban a menyasszony ikleszi és bosszúból a lányt — amikor éppen szobrocscska — elloppja. Az ifjú tudós szakít gonosz menyasszonyával, aki retiküljében magával viszi a lányt. A *happy end*: az óceánjáró hajón távozó volt menyasszonyt a tudós motorcsonakon üldözi — a nő az akt-szobrot véletlenül a tengerbe ejti — hősünk a vízben ismét eredetivé változó immár új menyasszonyát szép fejesugrással kimenteli.

Azt hiszem, e két példa után jószívvvel megbocsátja az olvasó azt a »csacsiság-szériára« vonatkozó irodalmiatlan kifejezést, amelyért fentebb már előre elnézést kértem tőle.

RUDNYÁNSZKY ISTVÁN

